

existit mai en cap país, fins al present. El segon aspecte, és el que es refereix a la influència que les doctrines polítiques que avui veiem de pressa avançar en les collectivitats socials, s'imposen des dels més ínfims estaments per tal com representen un caire de defensa pròpia i una ànsia de millorament. Més concretament: les idees collectivistes han envaït el nostre estament professional, ja que aquest estament no ha procurat posar-se a to amb els corrents moderns d'avenç social, mirant tan sols l'aspecte de sacerdocí i de lliure contractació del treball com a atributs immanents i ben tost indestructibles de la professió.

Però, anem per parts, que de tot tindrem temps per a parlar-ne. Vegem, primer, els motius que han originat el concepte d'assistència mèdica *eficax* estudiant profundament els caires que la nostra professió ha ofert *vis a vis* amb aquest objectiu tan humà en la nostra terra, i un cop aprofundits rendim-nos a l'evidència i comencem tasca nova. La Conferència, amb les seves extenses deliberacions, ha posat en evidència la importància que pel millorament de la salut pública té el triple aspecte que reconeix en la definició de l'assistència mèdica en el medi rural. En efecte: el problema de la higiene rural, o de la higienització del medi rural, essent ja pròpiament de concepció antiga i de desigs també antics de realització pràctica, no ha pres estat social fins fa molts pocs anys. L'antiga classificació d'Higiene pública i privada, no cristallitzà, en la pràctica dels seus savis consells, més que en els grans amuntegaments humans, la vida i existència dels quals era mirada amb particular commiseració, car sovintment les multituds eren delmades i dissortadament aclarides per la irrupció d'estats epidèmics, que, naturalment, es revenjaven més allà on existien més organismes en males condicions de defensa orgànica i social.

Degut a aquest realisme, una forta reacció s'esdevingué en les esferes governamentals dels pobles moderns i la ciència profilàctica, pura especulació científica fins aleshores, es convertí ràpidament en franca lluita contra les malalties evitables o previsibles, restant iniciada exclusivament en les grans ciutats del món civilitzat. Les condicions amb què s'inicià la dita lluita, l'abast amb què es projectà i els objectius immediats que li foren assenyalats per les doctíssimes corporacions científiques, copsaren totseguit i coincidiren per-

fectament amb l'era moderna de regeneració social amb el desenvolupament polític de les corporacions públiques i altrament amb la millor volada de les activitats de l'administració en la seva esfera d'acció econòmica, i fou inaugurada i amb braó prosseguida la de la lluita en les grans urbs amb el reeiximent que era d'esperar, donada la bona orientació amb què es bastiren els organismes encarregats de l'aplicació pràctica dels Consells d'higiene moderna, i donada també, àdhuc principalment, les aportacions econòmiques, més fàcilment disponibles de les grans urbs, per a l'organització, d'una fàbrica eficient de tal servei sanitari.

Per altre cantó, l'estudi més aprofundit i acurat de les grans plagues socials, llur origen probable, llur desenvolupament, llurs medis favorables d'acreixement i difusió, llurs grossos estralls en les grans aglomeracions humanes, obligaren també les corporacions dirigents a solucionar aquests pavorosos problemes socials que aparexien sense possible remei, establint en ferm el vertader servei sanitari, el més important, sens dubte, dels serveis de la humanitat. La paraula *policia sanitària* restà consagrada en les grans urbs, i en més o menys intensitat d'aplicació, anà cristallitzant en tots els països, donant naixença, ara l'una, ara l'altra, a les lleis i disposicions de naturalesa sanitària, dictada principalment pel Poder públic, i seguides pels altres poders inferiors en l'organització administrativa de cada poble. Conjuntament amb aquesta naixença, s'estudiaren acuradament en cada país i amb tots els minúsculs detalls, les condicions amb què es desenvolupava la vida ciutadana, fixant-se, però exclusivament, en les grans urbs i adaptant, per consegüent, els preceptes higiènics a les dites estudiades i exclusivament catalogades condicions, sense tenir en compte per a res, les condicions de vida dels habitants del medi rural i al revés, considerant el dit medi rural com perfectament sa, ja que la senzilla apreciació de la influència dels seus elements naturals de defensa orgànica, (llum, aire, aïllament, etc.) feia creure en aquesta sanitat natural. Ha calgut que la ciència estadística demostrés amb la fredor dels números l'equivocació amb què el medi era jutjat, i altrament ha calgut encara, que els mitjans moderns de comunicació i transport, acostessin visiblement i materialment els habitants del camp i la ciutat, per a donar-se compte que la pretesa bona salubritat del medi rural té molt que desitjar i que, dissortadament, els